

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **POHOTOVOŠŤ, s.r.o.**, so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpenej advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova 4, proti povinnému **R. D.**, bývajúcemu v D., **o vymoženie 261,11 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Dolný Kubín pod sp.zn. 7 Er 43/2009, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 25. júna 2014 sp.zn. 21 CoE 43/2014 a sp.zn. 21 CoE 44/2014, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnému nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Dolný Kubín (ďalej len „exekučný súd“) uznesením zo 4. júla 2013 č.k. 7 Er 43/2009-80 v spojení s doplňujúcim uznesením z 31. decembra 2013 č.k. 7 Er 43/2009-127 exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku bližšie označeného v odôvodnení jeho uznesenia vyhlásil za neprípustnú a exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku v spojení s § 45 ods. 1 a 2 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Súd zároveň návrh oprávnenej na prerušenie exekučného konania zamietol. Povinnému nepriznal náhradu trov exekučného konania a rozhodol, že o trovách exekúcie rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia. Po preskúmaní spotrebiteľskej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi konania a zmluvných podmienok úveru konštatoval, že tieto obsahujú rozhodcovskú doložku, ktorá je neprijateľnou a neplatnou zmluvnou podmienkou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Dospel k názoru, že neplatnou rozhodcovskou doložkou

nemohla byť založená právomoc rozhodcovského súdu na prejednanie veci, preto rozhodcovský rozsudok nie je vykonateľný exekučný titul.

Krajský súd v Žiline (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 25. júna 2014 sp.zn. 21 CoE 43/2014 a sp.zn. 21 CoE 44/2014 uvedené uznesenie a doplnujúce uznesenie exekučného súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil. Konanie o návrhu oprávnenej na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. s poukazom na ustanovenia § 159 ods. 3 O.s.p. v spojení s § 103 O.s.p. zastavil s odôvodnením, že s rovnako formulovanými otázkami, aké navrhla predložiť oprávnená Súdnemu dvoru EÚ v odvolaní, sa už vysporiadal prvostupňový súd v napadnutom uznesení, keď návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol. Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. e/ O.s.p.), 4. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 5. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 6. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s §243c O.s.p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho

dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp.zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 24. februára 2015

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová